

Съдържание:

Предговор.....	3
Указания за учителя.....	3
Урок 1 Раждането на Христос.....	4
Урок 2 Исус изцелява паралитика.....	7
Урок 3 Процесът и разпятието на Христос.....	10
Урок 4 Възкресението на Христос.....	13
Урок 5 Великият Цар.....	16

Предговор

Тези уроци представят Благовестието по лесен и разбираем начин. Те са написани с цел да ви помогнат да учите недостигнатите деца. Освен това са подходящи за малки деца. Можете да ги използвате в 5-дневни клубове на открито, където посетителите имат малко или никакво познание върху Библията. Какво предизвикателство и привилегия е да ги учим за раждането, живота, смъртта, възкресението, възнесението и второто идване на нашия чудесен Спасител! Християните от ранната църква „...не преставаха да поучават и благовестват ...че Исус е Христос“ (Деяния 5:42). Нека и ние не преставаме!

Слава нека бъде на Бога за това, че употреби Тим Шери при подготвянето на тези толкова подходящи за серията от уроци картини. Всяка картина е илюстрирана с молитва както да помогне на децата да научат истината, така и за прослава на Бога. Моята молитва е чрез тези уроци много момчета и момичета да дойдат до спасителното познание на Господ Исус Христос.

Дженифър Хайер

Указания за учителя

Молитва. Молете се за децата. За духовното им състояние не може да се направи нищо, ако Бог не заработи в сърцата и живота им. Молете се да преподадете всеки урок със силата на Святия Дух. Това е тайната на ефективното евангелизиране.

Стихове за запаметяване. Ако преподавате тези уроци в пет последователни дни, ви предлагаме да научите с децата само три библейски стиха. По-разумно е те да научат три стиха, но добре, отколкото пет стиха, но отчасти. Това е причината, поради която в два от уроците стиховете за запаметяване се повтарят. Предложени са още два библейски стиха в случай, че преподавате тези уроци по отделно, а не като серия.

Подготовка. Предоставеният текст е за да помогне на учителите, но не бива да пречи на задълбочената подготовка и молитва. Преди да се запознаете с текста, внимателно се запознайте с местата (пасажите) от Божието Слово. Постарайте се да научите всеки урок толкова добре, че да можете да го преподавате без записки или в краен случай със съвсем малко. Не забравяйте, че в 5-дневния клуб на открито е почти невъзможно да се използват записки. Освен това преди да преподадете урока на децата, се упражнете в прелистването на отделните картини.

Бъдете на разположение. Между децата може да има такива, които копнеят да бъдат спасени, но не са сигурни точно как. Може да има деца с въпроси относно това, което преподавате. На подходящо място в програмата им кажете, че сте готови да разговаряте с тях след събирането. Кажете ясно къде ще ги чакате. Внимавайте да не би да създадете у тях впечатлението, че трябва да останат, за да бъдат спасени. Те могат да се доверят на Христос навсякъде, по всяко време и без присъствието на съветник.

На различни места можете да кажете на децата, че сте готови да им дадете съвет:

- в тази част на програмата, когато правите съобщения;
- след преподаването на библейския стих, който говори за спасение от греха;
- по време на библейския урок, за предпочитане в началото, а не в края;
- на друго подходящо място в програмата.

Ето какво можете да кажете:

„Ако искаш Господ Исус да прости греховете ти, но все още не си сигурен какво трябва да направиш, с радост бих разговарял(а) с теб за това и бих ти помогнал(а). Когато свърши събирането отиди и седни ей там под онова дърво. Така ще разбере, че искаш да разговаряш с мен. Ще дойда при теб и ще ти обясня как можеш да помолиш Господ Исус Христос да ти стане Спасител.“

Тъй като някои деца се доверяват на Господ Исус сами (без да бъдат съветвани лично), добре е ако в края на седмицата на 5-дневния клуб, кажете нещо подобно: „Ако си се доверил на Господ Исус без аз да знам това, моля те, кажи ми след събирането. Така мога да ти помогна. Ще стоя ей там до пейката (или на някое друго място). Ела при мен и ми кажи: “Искам да знаеш, че помолих Исус да ме спаси“.

Това ще ви позволи да включите едно такова дете в програмата за възрастяване на повярвалите деца. Ще можете да му помогнете да получи увереност в спасението и да расте в християнския си живот.

В края на този наръчник ще намерите план на стъпките за съветване на дете, което иска да се спаси.

Урок 1

Раждането на Христос

Стихове от Библията:

Матей 1:18-25;
Лука 1:26-38; 2:1-20

Основна истина:

Исус Христос е единственият Спасител.

Стих за запаметяване:

„Всеки, който призове Господното име, ще се спаси“ Римляни 10:13

Урок

Това се случи само веднъж. И никога, никога няма да се случи отново! Чувал ли си за това?

Картина 1-1

Много, много отдавна в един далечен град живеела една жена. Тя въобще не била известна или богата. Но един ден ѝ се случило нещо удивително и малко страшно. Някой влезнал в къщата и тя чула:

– Здравей!

Тя не очаквала гости. Уплашила се, когато видяла неочаквания посетител. Той не бил някой от съседите ѝ. Не бил Йосиф – мъжа, за когото щяла да се омъжи. Посетителят бил много, много необикновен. Той бил Божий вестител – ангел, изпратен от Небето, където живее Бог. Не знаем как е изглеждал, но когато младата жена го видяла, много се изплашила.

– Не се страхувай. – любезно казал ангелът. – Бог те избра за нещо много специално. Ти ще имаш бебе и ще го наречеш Исус. Той ще бъде велик. Ще бъде Син на Бога.

Младата жена била учудена и уплашена. Било невъзможно да се случи подобно нещо.

– Как ще стане това? Аз не съм омъжена – попитала тя.

Ангелът обяснил, че жената щяла да стане майка на бебето, но че Бог щял да бъде Неговият Баща. Майката на всяко бебе е жена, а баща му – мъж. Това бебе, обаче, щяло да бъде различно. Неговият баща нямало да бъде мъж. Бог щял да бъде Неговия Баща. Никога преди това не беше се случвало подобно нещо и никога няма да се случи отново. Знам, че за нас е трудно да разберем това. Но можем да го вярваме, защото така е написано в Библията. Това бебе щяло да бъде Син на Бога. Бог има само един Син. Ангелът съобщил, че Той скоро щял да дойде на света като бебе.

Младата жена казала:

– Ако Бог иска да стори това нещо, аз съм готова да Го слушам!

Тогавангелът си отишъл.

Знае ли някой името на тази жена? Тя се казваше Мария. Седнала в своя дом в Назарет, тя размишляваше и си задаваше много въпроси:

– Невъзможно е да се случи подобно нещо... Но за Бога няма нищо невъзможно. Дали някой ще повярва на това, което ми се случи? Ами какво ще каже Йосиф, за когото ще се омъжа?!

Първоначално Йосиф беше разочарован. Но Бог му каза, че детето на Мария щеше да бъде Син на Бога. Тогаван той се ожени за Мария. Каква чест щеше да бъде за него да ѝ помага в грижите за това специално дете.

Картина 1-2

Подготвяйки се за раждането на бебето, в дома на Мария и Йосиф сигурно е имало голямо вълнение. Месеците минавали бързо. Много скоро детето щяло да се роди. Един ден Йосиф казал:

– Мария, трябва да заминем за Витлеем.

– Но, Йосифе, пътят до там е дълъг. Точно сега ли трябва да отидем? – разтревожено попита Мария.

– Страхувам се, че да. Императорът иска да преброи хората, които живеят в неговата империя. Затова трябва да отидем до Витлеем и да запишем в книга имената си.

Те се приготвиха за дългото пътуване и скоро потеглиха. Вероятно Мария е пътувала върху гърба на магаре. Когато пристигнаха във Витлеем бяха много уморени.

– Хайде да намерим някакво място, където да отседнем – помислиха си те.

Но това се оказа много трудно. Градът беше претъпкан с хора. Един след друг ханджиите (те са били като собственици на хотели) клатеха главите си, казвайки:

– Нямаме повече стаи!

Мария беше изтощена. Трябваше да си починат някъде. Затова когато един ханджия им предложи да преспят в обора, те се съгласиха. Не беше това, което искаха, но беше по-добре от нищо. Зарадваха се като влезнаха в обора и се настаняха толкова удобно, колкото бе възможно. По всяка вероятност там е имало и животни.

Картина 1-3

Ш–ш–т! (*Учителю, направете звук, приличащ на бебешки плач.*) Това е бебешки плач. Там, в обора, се

роди бебето на Мария. Можете ли да си спомните кой беше бащата на детето? *(Нека децата да отговорят.)* Да, Неговият Баща беше Бог! Това е причината поради, която празнуваме Рождество Христово – единственият Божий Син дойде в света.

С много любов Мария и Йосиф се погрижиха за Него. Нежно Го увиха в плат. Разбира се, в обора нямаше легло или детско креватче.

– Хайде да Го сложим в яслата.

Може би това беше идея на Йосиф. За легло те използваша яслата – мястото, от където обикновено се хранят животните. Сигурно сложиха в нея прясна слама, за да я направят по-удобна за малкото, току-що родено бебе.

Мария и Йосиф се възхищаваха на малкото момченце. То беше едно истинско бебе. Имаше толкова малки крачета, толкова малки ръчички и пръстчета. Трябваше някой да се грижи за Него. Трябваше да бъде хранено, точно както всички други бебета. Но, въпреки всичко, това бебе беше по-различно от другите. То беше единородният (единственият) Божий Син. Преди да дойде на света като малко бебе, Той живя с Бог – Неговия Баща. Животът Му с Бога нямаше начало. Той винаги е съществувал. Бил е там, когато светът е бил създаден. Той дори направи света – „Всичко ... чрез Него стана“ (Йоан 1:3). Но сега Той стана едно малко, безпомощно бебе, което прекара първата си нощ на този свят в един обор. Колко по-различно беше това място от Небето, където Той винаги бе живял.

– Името Му е Исус – прошепнаха Мария и Йосиф.

Бог беше казал и на двамата името на Своя Син. Името „Исус“ има прекрасно значение. „Исус“ означава Спасител. Спасител е някой, който освобождава или спасява хората. Бог изпрати Своя единствен Син понеже ти и аз се намираме в голяма беда и трябва да бъдем спасени.

(Учителю, ще бъде добре, ако имате картина на момче, залепена върху картон, която можете да използвате като нагледен материал в тази част на урока.)

Искам да ви разкажа за едно момче на име Александър, което се намираше в същата беда...

– Не, не съм го направил аз. Честна дума! – каза Александър на майка си. – Мишо го направи.

Мишо беше само на две години и не можеше да обясни как саксията с цветето беше паднала. Майката повярва на Александър и той се зарадва. Тя не знаеше, че Александър беше ритал топка в стаята. Това не му беше позволено. Когато излъга, той се измъкна от тази неприятност. Ти правил ли си подобно нещо? Бил ли си непослушен на родителите си? Когато не слушаш родителите си, ти не се покоряваш на Бога. В Библията Той ни заповядва: „Не лъжи“, „Почитай майка си и баща си“. Когато не слушаш Бога, ти се намиращ в голяма беда. Нещата, които Бог не харесва се наричат грях. Бог е толкова добър, чист и праведен, че трябва да накаже греха. Това наказание идва след като умреш. Тогава ти трябва да се срещнеш с Бога и да отговаряш пред Него за начините, по които си Му бил непослушен. Библията казва, че „всички съгрешиха“ (Римляни 3:23). Това означава, че всички тук са в голяма беда. Ти трябва да бъдеш освободен иначе вечно ще бъдеш наказан за лошите неща, които си извършил. Ти можеш да бъдеш освободен, понеже Божият Син дойде на света, за да стане този Спасител. Йосиф чу от ангела „...Когато ще наречеш Исус, защото Той е, Който ще спаси хората от греховете им“ (Матей 1:21).

Изглежда само Йосиф и Мария знаеха за идването на Божия Син. Заетите хора във Витлеем не знаеха за случилото се в обора. Беше тиха нощ. Извън града овчари пазеха стадото си. За тях тази нощ беше като всяка друга...

Картина 1-4

...Изведнъж на небето се появи ярка, ослепителна светлина. Това беше един ангел – Божий вестител. Овчарите никога преди това не бяха виждали ангел, както и ние не сме виждали. Те ужасно се уплашиха и скриха лицата си с ръце.

– Не се страхувайте – прозвуча гласа на ангела. – Нося ви добри вести. Във Витлеем се роди Спасител за вас. Ще Го намерите повит и лежащ в ясли.

Изведнъж небето се изпълни с ангели. Всички те хвалеха Бога. Бяха толкова развълнувани от това, което Бог направи и пееха „Слава на Бога!“. Никога преди на земята не са виждани толкова много ангели. Бог бе направил нещо толкова чудесно. Той обича хора като теб и мен. Обича ни много. Знае, че се намираме в голяма беда понеже не Го слушаме. Затова изпрати единствения си Син да ни спаси. Господ Исус може да те освободи от наказанието, което заслужаваш. Той може да те спаси от греха и да те промени. Ще ти помогне да живееш така както Му харесва. Това бяха добрите новини, които ангелът каза на овчарите. Затова ангелите пееха.

Овчарите бяха удивени и уплашени, развълнувани и озадачени, докато гледаха и слушаха.

Картина 1-5

Внезапно небето отново стана тъмно. Идването на Спасителя беше провъзгласено и ангелите си отидоха. Но как можеше едно малко бебе-момченце да спаси овчарите от техните грехове? Как то може да направи нещо, за да освободи и теб, и мен от Божието наказание?

Това дете беше и Бог. Затова бе така специално. То растеше, така както растеш и ти. Научи се да ходи и

говори. Играеше с приятелите си. Ходеше на училище. Но никога не изпадна в тази голяма беда, в която си ти. Никога не излъга. Винаги беше послушен на Бога. Той беше свършен. А когато стана на около 33 години, беше убит. Бе прикован на един кръст. Умирайки там, Бог Го наказва за нашите грехове. Той страдаше, когато Бог Го наказваше заради нашите лъжи, измами, непослушание, подли мисли, егоизъм, гняв, завист и за всяко грешно нещо. Библията казва, че Господ Исус „даде Себе Си за нашите грехове“ (Галатяни 1:4). Той обича и теб, и мен толкова много, че пожела да бъде наказан на нашето място.

Никой друг не те обича толкова много. Да, Господ Исус все още те обича, защото не е мъртъв. Той умря и беше погребан, но три дни след това оживя. Той все още е жив и никога няма да умре. Сега е на Небето, но може да те вижда и чува. Ако Го помолиш да те освободи от греха и да те промени, Той ще го стори. Бог обещава: „Всеки, който призове Господното име, ще се спаси“ (Римляни 10:13). Господ Исус е единственият Спасител. Може би наистина искаш Той да те спаси, но не си сигурен за това как да „призовеш Господното име“. Може би имаш въпроси. С радост бих поговорил(а) с теб и бих ти помогнал(а) като използвам Библията. Когато свърши събирането и другите си отидат, ела при мен, за да си поговорим. Аз ще бъда ...*(учителю, уточнете мястото)*. Господ Исус е Спасителят, от Който се нуждаеш. От Него се нуждаеха и овчарите.

Картина 1-6

– Трябва да отидем във Витлеем – казаха си те един на друг.

– Да, трябва да видим със собствените си очи това, което ни каза Бог.

За тях не беше достатъчно само да чуят за Спасителя. Те искаха да отидат и да Го видят лично. За теб е добре да чуеш за Господ Исус, но трябва да си зададеш въпроса: „Той моят Спасител ли е?“ Трябва лично да се довериш на Господ Исус. Това означава да разбереш, че се намиращ в беда поради греха. Това означава да съжаляваш, че си съгрешил. Ти вече знаеш, че Господ Исус умря за теб. Помоли Го още сега да те освободи от твоя грях. Тогава Той ще стане твоя Спасител и ще промени живота ти. Не казвай само: „Тази история ми харесва“. Направи това, което чу. Не можеш да отидеш във Витлеем, но можеш сега да помолиш Исус Христос да те спаси. Овчарите щяха да пропуснат толкова много, ако само бяха чули добрите новини. Но те оставиха овцете си и тръгнаха към града.

Картина 1-7

Не знаеха точно в коя къща да отидат. Но ангелът им беше дал следа. Помните ли я? Да, той каза, че бебето е повито и лежи в ясли.

Овчарите оглеждаха навсякъде докато най-накрая намериха един обор близо до една гостилница. Погледнаха вътре и видяха хора – мъж и жена. Близо до тях имаше ясла.

– Сигурно това е мястото – мислеха си те. Сърцата им сигурно са биели силно.

Тихичко се приближиха до яслата и с учудване погледнаха малкото бебе. Тогава може би коленичиха, защото знаеха, че то беше техният Спасител. Те все още не разбираха, че един ден Той щеше да умре за греховете им, за греховете на Йосиф и Мария, за нашите грехове.

Овчарите разказаха на Мария и Йосиф това, което ангелът беше съобщил. Разказаха и за другите ангели. Това сигурно помогна на Йосиф и Мария да разберат колко чудно беше родилото се бебе.

Картина 1-8

Скоро овчарите трябваше да си тръгнат, за да се върнат при овцете. Сбогуваха се с Мария и Йосиф. Погледнаха за последен път малкото бебе. Когато се връщаха при овцете, те се спираха, за да кажат новините на другите.

– Бог изпрати Спасителя, Който бе обещал.

– Видяхме Го в един обор тук във Витлеем.

– Радвайте се! Бог е добър към нас. Спасителят дойде.

– Един ангел ни каза за Него. Никога няма да забравим небесния ангелски хор и множеството ангели!

Така новините се разпръснаха. Оттогава много, много хора са ги чули. И ти ги чу днес. Но, ако не направиш нищо (ако не повярваш в тях), ще продължиш да живееш в беда. Всичко лошо, което правиш, винаги ще те отделя от Бога и ще бъдеш наказан.

Исус Христос може да те спаси днес. Вече знаеш ли, че не си бил послушен на Бога и заслужаваш Неговото наказание? Съжаляваш ли за всичко лошо, което си направил? Искаш ли да бъдеш различен? Ако искаш, тогава кажи го на Господ Исус. Кажи Му го тихичко, там, където си седнал. Можеш да Му кажеш нещо подобно:

– Скъпи Господи Исусе, съжалявам за всичко лошо, което съм направил. Искам да бъда различен. Благодаря Ти, че дойде на света и умря за мен. Моля Те, спаси ме, сега.

Така ти „призоваваш Господното име“. Когато го направиш, ще бъдеш спасен. Бог обещава: „Всеки, който призове Господното име, ще се спаси“. Той ще спаси и теб. Бог каза, че Господ Исус „ще спаси людето Си от греховете им“ (Матей 1:21).

Урок 2

Исус изцелява паралитика

Стихове от Библията:

Марко 2:1-12

Основна истина:

Исус Христос може да прости греха ти.

Стих за запаметяване:

В 5-дневния клуб повторете Римляни 10:13. Ако преподавате урока индивидуално, използвайте Ефесяни 1:7 „В Когото имаме... прощението на прегрешенията ни“.

Урок

Картина 2-1

Новините бързо се разпространиха:

- Той е отново тук, в града. Хайде, хайде да отидем и да Го видим!
- Той е най-добрият Учител, Който някога съм слушал.
- Може дори да изцели някой болен човек. Не искам да изпусна това.
- Съседът ми разказа за Него, но аз искам да Го видя със собствените си очи.

Всички тези хора говореха за Господ Исус Христос. Спомняте ли си, че в предишния урок научихме как Той се роди? Сега вече беше голям мъж. Беше се върнал у дома в Галилея, в Капернаум. Много хора бързаха да отидат и чуят какво щеше да каже. Но не всички бяха така развълнувани. Някои бяха недоволни и изпълнени със завист.

– Кой всъщност е този човек? Погледнете колко хора се тълпят около Него, за да Го чуят. По-добре да идем и проверим какво ще им каже – говореха си те. Това бяха религиозни мъже. Често те говореха за Бога, но не харесваха Божия Син, Исус Христос.

Къщата, в която проповядваше Господ Исус, беше претъпкана с хора. Тези, които не можеха да се поберат вътре, се трупяха около вратата. Всички слушаха внимателно това, което Господ Исус говореше за Бога и как можеш да Му принадлежиш. Той беше толкова добър Учител. Никой друг не можеше да проповядва така добре. Не всички в тълпата обаче знаеха, че всяка дума, казана от Господ Исус, беше от Бога. Те не знаеха, че Той самият беше Бог, Божият единствен Син. Изглеждаше като човек и наистина беше такъв. Но освен това беше и Бог. Затова на хората им беше толкова хубаво да Го слушат, даже и да не можеха да мръднат, защото в къщата нямаше място за това!

Но нека сега да оставим тази препълнена с хора къща и да посетим една друга в същия този град.

Картина 2-2

Вероятно в нея беше тихо и тъжно. На една постелка (рогозка) лежеше мъж. Той беше парализиран. Това означава, че не можеше да се движи. Докторите не можеха да го излекуват. Нямаше лекарство, което да му помогне. Колко тежко щеше да ти бъде, ако трябваше да лежиш по цял ден. Представи си, да не можеш да тичаш и да скачаш, да не можеш да се катериш. Но това не беше единственият проблем на този човек. Имаше и нещо друго, което хората не можеха да забележат толкова лесно. Много, много пъти той беше непокорен на Бога. Бог заповядва: „Не пожелавай“, но мъжът беше завиждал на други хора и бе пожелавал това, което те имаха. Бог заповядва: „Обичай Господа, твоя Бог с цялото си сърце“. Колко пъти този човек изобщо не бе обичал Бога! Ако всички лоши неща, които той бе направил бяха написани в книга, тя щеше да бъде много голяма.

Ако ти и аз имахме такива книги, какво ли щеше да пише за нас там? Сигурно брат ти е получил за рождения си ден кола с дистанционно управление. Колко е била красива! Но ти толкова много си му завидял, че дори не си се отнасял мило с него, въпреки че е било рождения му ден. Бог заповядва: „Не пожелавай“. Ти не си бил послушен на Бога. Затова в книгата ще бъде написано: „Пожелал колата на брат си“. И много, много други неща, които си направил срещу Бога ще бъдат там:

- „Не си спрял телевизора, когато майка ти ти е казала да го направиш“;
- „Скарал си се със сестра си“;
- „Затръшнал си вратата, когато си бил в лошо настроение“;
- „Имал си лоши мисли за едно момиче в училище“;
- „Излъгал си, за да се отървеш от неприятност“;
- „Измамил си, когато си правил контролно“;
- „Не си мислил за Бога изобщо през днешния ден“.

И така нататък ... Няма нужда от такава книга, защото Бог знае за всяко погрешно нещо, което си направил. Той дори знае за всички лоши неща, които ще направиш. Тези неща Бог вижда като един голям проблем. Той ги нарича „грех“ и не може да каже:

– Грехът ти няма никакво значение за Мен.

Бог е добър и праведен. Затова трябва да накаже твоего непослушание, когато не Му се покоряваш. Наказанието идва, когато човек умре. В Библията четем: „И тъй като е определено на човеците веднъж да умрат, а след това настава смърт“ (Евреи 9:27). Когато умреш, Бог трябва да те накаже за всичко грешно, което си извършил срещу Него. Божието наказание на греха трае вечно. Аз го заслужавам, ти го заслужаваш, този мъж също го заслужаваше.

Картина 2-3

Изведнъж той чу шум пред вратата на къщата си. Четирима негови приятели бързо влезнаха вътре.

– Бързо, да вървим – казаха те развълнувано. – Исус се върна в града!

Исус? Вероятно парализираният мъж беше слушал за Него.

– Той е Учителят, Който в миг изцелява болни. Може би... – нямаше много време да мисли, защото приятелите му вдигнаха постелката, на която лежеше и бързо излязоха на улицата.

– Сигурни сме, че Исус може да ти помогне – уверяваха го те, бързайки по улиците. Не се интересуваха от това дали хората ги гледаха учудено. Вярваха, че Господ Исус можеше да помогне на приятеля им.

Скоро пристигнаха пред къщата, където Исус проповядваше. Въпреки, че имаше огромна тълпа, те се опитаха да влезнат. Но беше невъзможно. Никой не им направи място, за да минат. Какво разочарование!

Картина 2-4

Но четиримата приятели не се предадоха! Започнаха да обсъждат нещо и ето, че стигнаха до една идея. Вдигнаха постелката на болния мъж и минаха отстрани на къщата, където имаше стълби. Те водеха до плоския покрив на къщата. Много внимателно започнаха да се качват по тях. Покривът сигурно е бил направен от кал и слама. Мъжете грижливо оставиха постелката на приятеля си върху покрива и се захванаха за работа. Започнаха да правят дупка в покрива. Твърдо бяха решили да заведат приятеля си при Исус, защото вярваха, че Той можеше да му помогне. Господ Исус е единственият Божий Син. Той може да прави всичко. Няма нищо, което е прекалено трудно за Него. Тези мъже не се лъжеха като Му се доверяваха. Но щяха ли да успеят с това, което бяха намислили?

Дупката в покрива стана доста голяма. Четиримата приятели вързаха краищата на постелката с въжета. Тогава внимателно я мушнаха през дупката и спуснаха приятеля си в къщата!

Представете си само колко бяха изненадани хората в къщата, когато видяха как четиримата приятели правеха дупка в покрива! Може би върху главите на някои от тях беше паднала малко кал. Със сигурност Господ Исус спря да проповядва, когато болният човек беше спуснат през покрива и поставен точно пред Него. Всички видяха, че той беше много болен. Можеше ли Господ Исус да му помогне? Щеше ли да му помогне? Всички хора слушаха и гледаха внимателно.

Картина 2-5

Какво мислите, че каза Господ Исус? (*Позволете на децата да отговорят*). Той каза на мъжа:

– Синко, прощават ти се греховете!

Вероятно някои хора бяха разочаровани от това, че Господ Исус не излекува човека. Но Господ Исус видя и двата проблема, които болният мъж имаше – неговия грях и неговата болест. Господ Исус първо разреши по-големия проблем. Ако грехът на този човек не беше простен, той никога нямаше да може да живее с Бога на Небето. Щеше да бъде вечно наказан.

А Господ Исус прости всичките му грехове. Спомняте ли си за голямата книга, за която говорихме? Ако имаше такава книга, това означава, че всички написани в нея грехове щяха да бъдат изтрети и всички страници щяха да бъдат чисто бели. Бог повече нямаше да си спомня греховете на парализирания мъж (Евреи 8:12). Бог щеше да го обича и да се грижи за него. А когато мъжът умреше, щеше да живее с Бог на Небето завинаги. Нямаше да получи наказанието, което заслужаваше. Това означава греховете ти да бъдат простени.

Ако Бог не беше дал един чудесен начин греховете ни да бъдат простени, никой нямаше да може да бъде простен, дори и този мъж. Научихме, че Бог не може да каже:

– Грешните неща, които вършиш, нямат никакво значение за Мен. Просто ще ги забравя.

Бог трябва да накаже греха. Затова изпрати Своя единствен Син, Господ Исус Христос, да бъде нака-зан за нашите грехове и за греховете на болния мъж. Господ Исус никога не направи нищо грешно. Той винаги се покоряваше на Бога. Две години след като се срещна с парализирания човек, Господ Исус беше прикован на един кръст и умря. Бог наказва Своя любим Син заради нашите грехове, когато Той беше на кръста. „Христос умря за греховете ни“ (1 Коринтяни 15:3). Ако Бог не беше направил това, никой никога нямаше да може да бъде простен. Бог толкова много ни обичаше, че даде Своя Син да умре заради нас. По свое собствено желание Господ Исус пострада и умря, за да вземе наказанието, което ние заслужаваме. Никой друг не те обича така. Сигурен (сигурна) съм, че болният човек видя любовта на Господ Исус. Чудесно беше това, че най-големият му проблем вече не съществуваше. Колко щастлив беше той, че Господ Исус прости греховете му.

Картина 2-6

Обаче, не всички в къщата се усмихваха като видяха това. Някои мъже бяха много недоволни. Те не казаха нищо, но си мислеха много неща.

– Защо Този човек говори така?

– Никой друг, освен Бог не може да прощава грехове. За Кого се мисли Той? В края на краищата е само човек!

– Защо първо не излекува болния мъж? Никой не може да види дали греховете му са простени или не. Това беше по-лесното.

Гневните им мисли бяха прекъснати, когато Господ Исус им каза:

– Защо мислите така?

Мъжете сигурно погледнаха много учудено. Нима Господ Исус знаеше мислите им? Да, защото е Бог. А Бог знае всичко. „Той знае тайните на сърцето“ (Псалм 44:21). Бог знае всеки твой грях, който трябваше да бъде написан в голямата книга, ако имаше такава. Затова Господ Исус знаеше какво си мислеха тези хора.

Той ги попита:

– Кое е по-лесно – да кажа: „Прощават ти се греховете“ или „Стани и ходи“?

Но те не отговориха. Защо? (*Позволете на децата да отговорят*). Защото никой от тях не можеше нито да прощава грехове, нито да излекува болния човек.

– Ще ви покажа, че мога да прощавам грехове – продължи Господ Исус. Тогава погледна към болния човек и му каза:

– Стани, вдигни постелката си и иди у дома си.

Картина 2-7

Очите на всички бяха насочени към парализика. Той се раздвижи и седна. След това се изправи и нави на руло постелката си. Хората бяха поразени. Те видяха, че сега болният човек беше напълно здрав. Освен това бяха сигурни, че греховете му са напълно простени. Господ Исус, Божият Син, бе направил това за него.

Той може да стори това и за теб. Сигурно разбираш, че големият проблем с греха е и твой. Толкова пъти си бил непокорен на Бога. Сигурно съжаляваш за това и искаш да бъдеш простен. Чуй тези прекрасни думи от Библията: „В Когото (Господ Исус) имаме ...прощението на прегрешенията ни“ (Ефесяни 1:7). Това означава, че ако се довериш на Господ Исус да прости греховете ти, Той ще Го стори. Той умря, за да можеш да бъдеш простен. След като умря, Исус оживя. Сега е жив и въпреки, че не можеш да Го видиш, Той те вижда.

Сигурно се чудиш какво означава да повярваш в Господ Исус. Нека да ви разкажа за едно момче, което се казваше Антон. Веднъж той се покатери на една висока стена в стара полуразрушена къща. Но когато се опита да слезе, не успя. Вече ставаше тъмно, а той беше сам. Тогава чу стъпки ...и гласа на баща си.

– Татко, тук съм – извика Антон. Татко му се приближи до стената и му каза нежно:

– Скачай, Антоне, аз ще те хвана.

Антон знаеше, че баща му беше силен, затова скочи. Баща му го хвана. Антон повярва в баща си и му се довери. Когато повярваш в Господ Исус, ти Му се доверяваш. Той ще те чуе, когато Му говориш тихичко в своето сърце. Кажете Му ето това:

– Господи Исусе, съжалявам за всички грешни неща, които съм сторил. Благодаря Ти, че умря, за да мога аз да бъда простен. Моля Те, прости ми сега.

Ако се довериш на Господ Исус, ще получиш прощение на греховете. Това означава, че ако имаше книга, в която да се записват греховете ти, всички грехове ще бъдат изтрети от нея. И нито един грях повече няма да бъде записан там, защото погрешното нещо, което ще направиш утре, следващата седмица или следващата година, също ще бъдат простени. И ти никога няма да бъдеш наказан заради твоя грях. Ще бъдеш готов за един вечен живот с Бога. Прекрасно е греховете ти да бъдат простени!

Картина 2-8

Мъжът, доведен при Господ Исус от своите приятели, беше толкова щастлив. Греховете му бяха простени и болестта му вече не съществуваше. Той можеше да движи ръцете си, краката си. Можеше да ходи. Хората, които преди не направиха място, за да минат той и приятелите му, сега се отдръпваха, за да му направят път. Приятелите му сигурно бързо слязоха от покрива, за да отидат при него. Всички бяха толкова развълнувани от случилото се:

– Никога не сме виждали подобно нещо! Само Бог може да го извърши!

Този ден беше много специален за излекувания мъж. Той вече беше напълно здрав и напълно простен. Колко добър беше Господ Исус към него! Господ Исус обича и теб. Сега Той иска да прости греховете ти. Ако истински съжаляваш за това, че не си бил послушен на Бога, няма ли още сега, в този миг да помолити Господ Исус да ти прости? Тогава всичките ти грехове ще бъдат простени и Бог никога няма да си спомни за тях. Не забравяй обещанието от Библията: „В Когото... имаме прощението на прегрешенията ни“ (Ефесяни 1:7).

Урок 3

Процесът и разпятието на Христос

Стихове от Библията:

Матей 26:57 – 27:66;

Йоан 19

Основна истина:

Исус Христос взе наказа-нието за твоите грехове.

Стих за запаметяване:

„Христос умря за греховете ни според Писанията“ (1 Коринтяни 15:3)

Забележка: Учителю, когато разказвате следната история, вие или вашия помощник трябва да показвате черната карта (картина 3-1) на всички места в урока, отбелязани по следния начин **. Преди да започнете да разказвате историята, кажете на децата да помислят защо черната карта се появява само на определени места.

Урок

Картина 3-1

Ани се сгуши под одеялото и се опита да не мисли за училище.

– Ани, стана ли? Хайде, вече закъсняваме! – извика майка ѝ.

– Да, мамо** – отговори Ани и се зави още по-добре. Но след малко чу приближаващи се стъпки, затова бързо скочи от леглото.

Беше толкова бързана! Трябваше светкавично да се облече, да изяде много набързо закуската си. Забрави да си измие зъбите, небрежно сложи учебниците в чантата си. А на всичко отгоре забрави да вземе обяда си!

Пред вратата на училището срещна Соня – „умната Соня“.

– Успя ли да си напишеш домашните? – попита Соня.

– Разбира се. Бяха толкова лесни – излъга Ани** и влезе в училището.

– Здравей, Ани! – срещна я Филип. – Видях те, че говориш с „умната Соня“ – насмешливо се усмихна той.

– О, тя е невъзможна. Мразя я!** – измърмори Ани.

Скоро всички бяха в клас. Част от домашното на Ани не беше вярно. Ядосано изсипа учебниците си, защото докато другите рисуваха, тя трябваше да напише домашното си отново. Най-накрая и Ани започна да рисува. Това беше нещо, което можеше да прави добре. В края на часа всички четки и бои трябваше да се приберат.

– Всичко ли е в шкафа? – попита учителката.

– Да – каза Ани като се престори, че не вижда падналата на пода четка**, тя излезе в коридора при другите.

(Попитайте децата защо показвахте черната карта).

Черната карта беше показвана всеки път, когато Ани не се покоряваше на Бога. Тя лъжеше, беше подла, ядосваше се. Когато правеше тези неща, нарушаваше Божиите заповеди. Ако някой трябваше да показва черна карта на теб или на мен, трябваше да я показва много често. Никой от нас не живее така, както Бог иска. Библията казва: „Няма кой да прави добро, няма ни един“ (Римляни 3:12). Никой не може да има съвършен живот като върши само добро.

Само веднъж живя един човек, на който никой не можеше да покаже черна карта. Това беше Господ Исус Христос. Животът му бе съвършен. Той никога не излъга, никога не беше подъл. Не мразеше никого. Хората Го наблюдаваха много, много внимателно, за да открият нещо, с което да Го обвинят.

Картина 3-2

Една нощ враговете Му Го арестуваха. Щяха да направят нещо като процес, за да Го осъдят. Но проблемът им беше, че не можеха да намерят нищо, с което да Го обвинят. Те дори платиха на няколко човека, за да кажат лъжи против Исус. Но когато лъжесвидетелстваха в съда, никой не им повярва. Всички знаеха, че историите бяха измислени.

Най-накрая съдията, който беше и свещеник, се обърна към Исус и Го попита:

– Ти Божият Син ли си?

Господ отвърна:

– Да.

– Ето, това е което ни трябваше – ядосано възкликна съдията.

– Той трябва да умре заради това, че казва толкова нещо – съгласиха се другите.

Стрещи ли Господ Исус като каза, че е Божият Син? Не! Той казваше истината. Много пъти Библията ни казва, че Той е единственият Божий Син. Преди идването си на земята бе живял на Небето със Своя Баща – Бог. Веднъж дори Бог бе говорил от един облак и бе казал:

– Този е моят възлюбен Син.

Но еврейските водачи не вярваха на това. Те мразеха Господ Исус, когато Той казваше:

– Аз и Баща ми – едно сме!

Те твърдо бяха решили, че Той трябваше да умре заради това, което казваше. Затова Го осъдиха на смърт. Но знаеха, че римският управител, Пилат Понтийски, трябваше да даде съгласието си. Преди да изпратят Исус при него, те Го биха и заплюваха в лицето.

Картина 3-3

Когато Исус застана пред Пилат, римският управител си помисли:

– Юдеите му завиждат. Затова са Го довели при мен.

Тогава Пилат зададе на Господ Исус въпроси, но Той не отговаряше. Пилат знаеше, че Исус беше добър човек и не заслужаваше смърт. Докато мислеше как да постъпи, получи съобщение от жена си. Тя му казваше:

– Недей да правиш нищо на този добър човек!

Пилат знаеше, че жена му беше права. Но той също така разбираше, че ако освободи затворника, хората щяха да останат недоволни от него, а можеше дори да загуби и работата си.

– Какво е сторил? – Пилат попита еврейските водачи.

Те не можеха да кажат нищо лошо за Исус, защото Той никога не съгреши. В Библията четем, че Той нямаше грях (2 Коринтяни 5:21). Това означава, че никога не беше си помислил нищо лошо, никога не бе казал лоша дума. Всичко, което правеше беше угодно на Бога. Той не беше виновен. Но евреите викаха:

– Разпни Го! Разпни Го! (Когато някой човек бъде прикован на кръст и умре така, той е разпънат).

Пилат се страхуваше да постъпи правилно. Затова взе съд с вода и изми ръцете си. Така искаше да покаже, че не взема върху себе си вината за смъртта на Исус.

– Не намирам вина в Него – каза Пилат. – Вземете Го и Го разпнете.

Картина 3-4

Еврейските водачи искаха точно това. Техният враг щеше да умре. Междувременно Пилат бе разрешил на войниците да бият Господ Исус. Освен това те Му облякоха червена мантия, а на главата Му сложиха венец, изплетен от бодливи тръни. Подиграваха Му се като викаха:

– Да живее Юдейския Цар!

След това Го заплюваха и биха отново. Господ Исус не отвръщаше на подигравките и ударите им. Понесе всичко мълчаливо. Той можеше да унищожи всичките си врагове, защото е Бог. Но не го направи. Понесе всички тези страдания заради теб и мен, защото ни обича. Той знаеше, че и ние като Ани, за която чухме преди малко, много, много пъти сме наскърбявали Бога. Знаеше, че поради нашия грях не можем да живеем с Бога. Още преди Бог да създаде света, Той бе решил да изпрати Своя Син, за да отнеме греховете ни. Господ Исус знаеше, че трябваше да понесе подигравките и боя, за да се изпълни Божия план.

Картина 3-5

Войниците грубо свалиха червената мантия от Господ Исус и Му дадоха да носи един голям дървен кръст. На него Той щеше да бъде прикован. Кръстът беше тежък, а Господ Исус нямаше сили поради боя, който Му бяха нанесли. Той се спъна и падна. Тогава войниците накараха друг мъж да носи кръста към хълма, наречен Голгота.

Там войниците поставиха кръста на земята и приковаха Господ Исус към него. В ръцете и краката Му забиха големи пирони. Тогава вдигнаха кръста. На него бе прикован съвършеният Божий Син, Който проля скъпоценната Си кръв.

Колко жестоко и несправедливо! Колко мъчително за Господ Исус! Библията ни казва, че „Той бе наранен поради нашите престъпления“ (Исая 53:5). „Престъпления“ означава непослушание на Бога. Господ Исус бе наранен поради нашето непослушание. Той, Божият Син, взе нашата вина и наказание.

Картина 3-6

Хората, които наблюдаваха случилото се на хълма Голгота, не разбираха, че приятелите на Исус бяха съкрушени поради жестокото отношение към такъв добър, скъп приятел. Враговете на Исус се радваха. Повече не трябваше да се тревожат заради чудесата, които бе извършил или заради това, на което бе научил хората.

Заедно с Господ Исус бяха разпънати още двама човека – разбойници. Те бяха наказани заради многото лоши неща, които бяха извършили. Гледаха към Господ Исус, Който бе между тях. Говореха Му грубо:

– Хайде, избави ни от тази беда!

Не съжаляваха за злините, които бяха извършили. Просто искаха Господ Исус да ги избави от ужасното наказание и смърт. Но Той не им отговори.

Тогава единият от разбойниците спря да говори грубо и да проклина. Изведнъж бе започнал да разбира и каза на другия разбойник:

– Млъкни! Не виждаш ли, че ние заслужаваме наказанието си. А този човек не!

Разбойникът сигурно бе започнал да разбира, че скоро щеше да умре. Тогава трябваше да се срещне с

Бога. Колко е страшно да срещнеш великия, чист, добър Бог, ако в живота ти има грях. Но кой можеше да му помогне? В този момент той съжаляваше, че бе живял по толкова лош начин. Някак си разбра, че Господ Исус можеше да му помогне. Затова се обърна към Него и Му каза:

– Господи, спомни си за мен, когато отидеш в царството Си!

Господ Исус обичаше този разбойник, въпреки че страдаше толкова много. Той му отговори:

– Още днес ще бъдеш с Мен в рая. (Мястото, където е Бог).

Господ Исус бе наказан заради греха и на този разбойник. Затова можеше да отнеме греха му и да го подготви за срещата му с Бога.

Днес Господ Исус може да направи същото и за теб. Ако ти истински съжаляваш за твоя грях и помолиш Господ Исус да го отнеме, Той ще го стори. Може би искаш да го направиш, но не си сигурен как. Ще се радвам да ти покажа това от Библията. Когато другите си отидат, останни на мястото си. Така ще разбере, че искаш да разговаряш с мен. Ще се радвам да ти покажа какво Бог казва в Библията. Ти се нуждаеш от Господ Исус, така както и разбойника се нуждаеше от Него. Господ Исус взе неговия грях. Колко бе хубаво, че той можеше да умре, знаейки, че ще живее завинаги с Бога. Помисли си само как Господ Исус страдаше заради разбойника и заради нас. Но най-лошото все още не бе дошло.

Картина 3-7

В 12 часа на обяд, в средата на деня, слънцето се скри. Обикновено по това време то беше високо в небето. Но сега се спусна странна, непроницаема тъмнина, която траеше три дълги часа. Там, в тази тъмнина Бог наказва единствения Си Син така сякаш Той беше лъгал, мразил, убивал, завиждал, крал, говорил лоши неща и вършил други грешни неща. Но ние знаем, че Господ Исус никога не беше сторил нищо грешно. Той взе нашето наказание: „Христос умря за греховете ни“ (1 Коринтяни 15:3). Наказанието беше толкова ужасно, че ние дори не можем да го разберем. Изведнъж в тъмнината се чу вик:

– Боже мой, Боже мой, защо си Ме оставил?

Господ Исус викаше към Бога. Неговият Баща Го беше оставил, защото Той взимаше върху Себе Си нашия грях. Бог е толкова чист, че дори не може да гледа греха. Това беше единственият път, когато Той бе оставил Сина Си. Най-накрая страданието свърши. Господ Исус извика:

– Свърши се! – и умря. Той направи всичко, което беше необходимо, за да се отнеме нашия грях.

Това означава ли, че грехът на всеки човек е отнет и че всеки ще живее с Бога на Небето? Не! Библията ясно казва, че ти трябва да се довериш на Господ Исус да отнеме твоите грехове. Само тогава грехът ти ще бъде премахнат и ще бъдеш готов за Небето.

Представи си, че си много болен и отиваш на лекар. Лекарят ти дава някакво лекарство и ти казва:

– Взимай това лекарство и скоро ще оздравееш.

Ще оздравееш ли, ако сложиш лекарството до леглото си и само го гледаш? Разбира се, че не! Трябва да го вземеш! Така е и с големия проблем, наречен грях. Днес ти чу какво е направил Господ Исус за теб. Но само това не може да премахне греха ти и да те спаси от Божието наказание. Ти трябва да помолиш Господ Исус да отнеме греха ти, ако наистина съжаляваш за него и искаш да си различен от преди. Той може да стори това за теб, защото не остана мъртъв. Господ Исус е жив. Библията казва: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине (това означава да бъде отделен от Бога и наказан завинаги) ни един, който вярва в него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16). Ако се довериш или повярваш в Господ Исус, няма да бъдеш наказан за греховете си. Но ще имаш вечен живот – ще познаваш Бога и вечно ще Му принадлежиш. Затова Божият Син пострада и умря.

Картина 3-8

Приятелите на Господ Исус все още не разбираха случилото се. С тъга в сърцата си някои от тях сва-лиха тялото Му от кръста. Внимателно го обвиха и поставиха в един гроб.

– Никога няма да Го видим отново – мислеха си те.

Но не знаеха, че ги чакаше чудесна изненада. Господ Исус възкръсна! Днес Той е жив. Затова можеш да Го помолиш да отнеме греха ти. Той може да живее в твоя живот и да ти помага да живееш за Него. Той е жив. Ти можеш да Го познаваш лично.

В Библията четем, че всеки, който повярва в Господ Исус, няма да погине, но ще има вечен живот. Какво ще стане с тези, които не Му се доверят? Те ще погинат, ще бъдат наказани във вечността.

Какво ще направиш ти? Няма ли да се довериш на Господ Исус сега? Тихичко в своето сърце, там където си седнал, кажи на Господ Исус, ако съжаляваш за лошите неща в твоя живот и ако искаш те да бъдат премахнати. Можеш да Му кажеш нещо като това: „Скъпи Господи Исусе, знам, че си страдал и умрял заради мен. Благодаря Ти за това. Моля Те, отнеми греха ми. Искам вечно да Ти принадлежа. Искам да живея, така че да те радвам“. Ако се довериш на Господ Исус, няма да погинеш, но ще имаш вечен живот. (Йоан 3:16).

Урок 4 Възкресението на Христос

Стихове от Библията:

Йоан 20

Основна истина:

Ти можеш да имаш мир с Бога, понеже Исус Христос възкръсна.

Стих за запаметяване:

„...въдвори мир чрез Него с кръвта, пролята на Неговия кръст“ (Колосяни 1:20)

Урок

– Стефче, какво има? – попита Мартин, когато видя колко тъжна беше Стефка.
 – Дядо Виктор, който живееше в апартамента над нас, почина – отговори тя.
 – О! – Мартин не знаеше какво да каже.
 – Той беше толкова добър към мен. Винаги ми даваше пари за рождения ден – тъжно проговори Стефка.
 – Усмхни се! – каза Мартин. – Не можеш да промениш нищо като си толкова печална.
 – Да, но ми е мъчно. Никога повече няма да го видя – продължи Стефка. – Всъщност какво означава да умреш?

Мартин не знаеше отговора на този въпрос. Беше чувал мнението на брат си и отговори:

– Това означава да свършиш своя живот.

Като чу това Стефка се натъжи още повече. Нито тя, нито Мартин знаеха какво Бог казва за смъртта в Библията. Той казва, че когато някой умре, това не е края. Тялото на този човек може да бъде погребано, но тази част от него, която мисли, обича, радва се или тъгува, продължава да живее. Библията я нарича душа. Твоята душа, истинското ти „аз“, продължава да живее, когато тялото ти умре.

Картина 4-1

Приятелите на Господ Исус знаеха, че Неговата душа не беше мъртва. Но бяха много, много тъжни. Бяха сигурни, че Исус беше мъртъв. Тялото Му беше обвито в плат и поставено в гроб като пещера. А гробът бе затворен с огромен камък. Те бяха толкова разстроени и озадачени:

– Как е възможно Божият Син да умре?

– Той беше толкова добър човек, а пострада от най-ужасната смърт. Това не е честно!

– Никога вече няма да Го видим. Той е мъртъв.

Сигурно те си мислеха така. Все още не разбираха, че смъртта на Господ Исус беше нещо, което Бог беше предвидил. Всеки човек, ти, ти, ти и ти, аз също, е враг на Бога. Бог заповядва: „Не пожелавай“. Но когато приятелят ти получи чисто ново колело, а твоето е вече доста употребявано, ти си нещастен и му завиждаш. Бог заповядва: „Обичай другите като себе си“. Но ти си мислиш за тях подли неща или се караш с тях. Когато не слушаш Бог, все едно че Му казваш:

– Не! Не искам да вървя по Твоя път!

Така заставаш срещу Него. Бог се наскърбява от всички, които са против Него. И въпреки това, Той ни обича. Затова бе предвидил Неговият Син да умре, за да има мир между нас и Него.

Приятелите на Господ Исус не можеха да забравят онзи ужасен ден. Оттогава всичко бе изпълнено с тъга и самота. Имаха толкова надежди, а сега всичките бяха разбити.

Картина 4-2

Петър и Йоан, двама от приятелите на Исус, бяха много изненадани, когато рано в неделя сутринта при тях дотичаха няколко жени и задъхано им казаха:

– Взели са от гроба тялото на нашия Господ. Не знаем къде са Го сложили! Отидохме на гроба много рано, за да намажем тялото на Господа с благоуханни масла. Но големият камък беше отместен, а гробът празен. Помогнете!

Петър и Йоан се натъжиха при мисълта, че враговете на Господ Исус може би бяха направили това. Те бързо се затичаха към гроба, за да видят какво е станало. Първи стигна Йоан. Спря се до входа и надникна вътре. Остана изумен от онова, което видя. Тогава пристигна и Петър. Той бързо мина покрай Йоан и влезе в гроба. Петър също бе изумен!

Картина 4-3

Там пред очите им лежах погребалните дрехи на Господ Исус. Те стояха непокътнати и недокоснати. А тялото на Господ Исус го нямаше. На Петър и Йоан им стана ясно, че то не беше откраднато от врагове. Нещо друго се беше случило!

Господ Исус Христос беше възкръснал! Той не беше в гроба, защото беше жив! Никой не бе правил подобно нещо преди. Само Бог може да стори такова чудо. Когато Бог върна живота на Господ Исус, Той показа, че Господ Исус наистина е Божия Син.

Когато Йоан и Петър си тръгнаха, вече не бяха разстроени и тъжни. Сигурно са били щастливи. Може би си спомниха за това, което Господ Исус им бе казал много пъти – че след смъртта Си щеше да възкръсне. Да, Той беше жив! Не беше в гроба. Но къде всъщност можеше да бъде?

Картина 4-4

Петър и Йоан не знаеха, че Господ Исус беше в градината, където се намираще гроба. Освен Него там имаше и още някой. Това беше Мария Магдалена – една жена от хората, които бяха приятели на Господ Исус. Тя бе съкрушена, защото все още си мислеше, че някой бе откраднал тялото Му. Плачейки видя един човек, който любезно я попита:

– Жено, защо плачеш?

През сълзи Мария Магдалена отговори:

– Господине, ако вие сте взели тялото Му, моля ви кажете ми къде е положено.

Тогава мъжът каза:

– Мария!

Мария познаваше този глас. Тя погледна към него. Това беше Господ Исус.

– Учителю – извика тя.

Да, това наистина беше Господ Исус Христос. Някой не бе откраднал тялото Му. Той стоеше там до Мария Магдалена. Разговаряше с нея! Беше жив!

– Аз се връщам при моя Баща – каза Господ Исус.

Скоро Той щеше да се върне на Небето. Никога не ще умре пак. В Библията Господ Исус казва: „Бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове“ (Откровение 1:18). Тези, които са се доверили на Господ Исус да отнеме греховете им, вечно ще живеят с Него. Животът с Исус никога няма да свърши, защото Той никога няма да умре. Но тези, които не са се доверили на Господ Исус, са все още врагове на Бога. Те ще отидат в мястото на вечно наказание.

Мария Магдалена беше от хората, на които Господ Исус бе простил. Тя се развълнува от разговора с Него и бързо отиде да каже на другите Му приятели:

– Видях Господа!

Картина 4-5

Този неделен ден не беше дълъг и тъжен за приятелите на Господ Исус, както очакваха да бъде. Малко по малко започнаха да разбират това, което се беше случило. Много рано сутринта един ангел беше дошъл и преместил големия камък, за да могат хората да видят, че Господ Исус не беше вече в гроба. При вида на ангела войниците, които пазели гроба, побегнали от ужас.

В неделя вечерта приятелите на Господ Исус се събраха в една стая. Имаше за какво да си говорят. Някои от тях вече бяха видели Господ Исус, други пък бяха видели ангел, който им съобщи вестта. Те бяха заключили здраво вратите. Страхуваха се, че еврейските водачи могат да дойдат и да ги арестуват.

Изведнъж се случи нещо невероятно! В стаята се появи Господ Исус. Той не беше отворил никаква врата, но се появи в стаята. Това беше нещо, което не бе правил преди. Сега Той можеше да влиза и излиза без да отваря врати. Тялото му беше истинско. Някои хора Го бяха докоснали, други Го бяха гледали как яде. Сега всички можеха да Го видят. Всички ахнаха от учудване.

Картина 4-6

Господ Исус им каза:

– Мир вам!

Дали Той имаше предвид да не се карат помежду си? Не! Той искаше да им каже, че няма от какво да се страхуват и тревожат. Той беше там.

Но ти и аз има за какво да се притесняваме. Ти би трябвало да си разтревожен за това, че не си послушен на Бога, че заставаш срещу Него. Ако продължаваш да си Му непокорен, би трябвало да се тревожиш за това какво ще се случи след като умреш. Библията казва, че тогава трябва да се срещнеш с Бога. Би било страшно да се срещнеш с Него, ако все още си Негов враг, ако все още си против Него. Бог ще трябва да те накаже за това.

Но Господ Исус каза на приятелите Си: „Мир вам“. След това им показа нещо, за да разберат защо могат да имат мир. Дръпна дрехата си и те видяха раната от копие, с което бе прободен. Протегна ръцете Си и те видяха белезите от пироните.

Той бе умрял за тях и за нас. Бе умрял, за да донесе мир между хората и Бога. Понякога, когато има война, някой се опитва да примири двете страни – да ги накара да спрат да воюват. Единственият начин, по който можеше да има мир между нас и Бог е, ако Божият Син бе умрял за лошите неща, сторени от нас. И Той го направи. Даде Своята кръв, за да те сближи с Бога.

Той „въдвори мир чрез кръвта, пролята на Неговия кръст“ (Колосияни 1:20). Когато Бог върна живота на Своя Син, показа че смъртта Му наистина донесе мир между нас и Него. Когато започнеш да съжаляваш за

това, че си заставал срещу Бога и помолиш Господ Исус да отнеме греха ти, между теб и Бога ще има мир. Няма повече да си Негов враг. Тогава не трябва да се тревожиш за това какво ще стане, когато умреш. Бог ще те вземе на Небето, за да живееш вечно с Него. Чудесно е, че Господ Исус е жив!

Картина 4-7

Всичките приятели на Господ Исус, събрани в стаята, бяха много развълнувани. Но Тома, един от приятелите Му, не беше там. Разбира се, другите му разказаха всичко. Разказаха му това, което бяха видели и чули. Но Тома възкликна:

– Няма да повярвам, докато не видя белезите от пироните и не ги докосна.

Мислите ли, че Тома имаше мир вътре в себе си? Не! Осем дни той наблюдаваше щастието и радостта на другите. Струваше му се, че тази история е прекалено хубава, за да бъде истина. Сигурно си мислеше:

– Ако всичко това е вярно, не искам пак да изпусна Господ Исус.

Затова Тома често ходеше при другите приятели на Господ Исус.

Картина 4-8

Минаха осем дни. Тогава се случи същото нещо. Господ Исус влезе през затворени врати. Той отново каза:

– Мир вам!

Тогава се обърна към Тома и му проговори:

– Тома, пипни раните Ми. Спри да се съмняваш, но повярвай.

Господ Исус искаше Тома също да повярва. Този човек беше важен за Него. Ти също си важен за Господ Исус. Той не иска повече да си срещу Бога. Исква да повярваш, че Той умря, за да донесе мир между теб и Бога. Днес Господ Исус е жив. Макар и да не Го виждаш, можеш да бъдеш сигурен, че това е така, както Тома в онзи ден.

С благоговение той каза:

– Господ мой и Бог мой!

Тома повярва. Оттогава животът му се промени. Той вече имаше мир като другите приятели на Исус. Беше съвсем сигурен, че Господ Исус е жив.

Ти не можеш да видиш Господ Исус, защото Той е на Небето. Но можеш да повярваш в Него. Все още ли искаш да си срещу Бога? Все още ли искаш да си непокорен? Не знаеш ли, че Господ Исус умря, за да донесе мир между теб и Бога? Няма ли сега да повярваш в Господ Исус? Можеш да разговаряш с Него на мястото, на което си седнал. Не е нужно да говориш високо. Кажу Му нещо като това: „Господи Исусе, съжалявам, че съм бил непослушен. Съжалявам, че съм бил срещу Бога. Исквам между нас да има мир. Благодаря Ти, че умря, за да ми дадеш този мир“. Бог обещава, че когато повярваш в Господ Исус, ще имаш „мир с Бога“ и един ден, когато умреш, ще живееш вечно с Него.

Урок 5 Великият цар

Стихове от Библията:

Матей 28:16–20;
Деяния 1:1–11;
Откровение 1:9–19; 22:20

Основна истина:

Исус Христос е Цар.

Стих за запаметяване:

Повторете Колосяни 1:20 в 5-дневния клуб. Ако преподавате настоящия урок като самостоятелен, използвайте Филипяни 2:11: „И всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ“.

Урок

– Виж, това е дървото, на което си бяхме направили къщичка! – развълнувано каза Сашо. Той и брат му бяха дошли да видят фермата, в която живееха преди.

– А това е езерцето, в което се състезавахме с лодки – каза Павел.

– Спомняш ли си как падна в него, а после се опита да се промъкнеш в къщи без да те види мама?

– Колко се радвам, че дойдохме да видим фермата. Тук имаме толкова много спомени.

Картина 5-1

Докато бяха в Галилея, приятелите на Господ Исус също си спомняха за много неща. Спомниха си как Господ Исус бе нахранил повече от 5 000 човека само с 5 хляба и 2 риби. Никога нямаше да забравят нощта, когато в езерото вилнееше страшна буря. Господ Исус заповяда на бурята да спре и тя Му се подчини! Често бяха седели заедно с Исус на брега на езерото и Го слушаха. Това място беше пълно със спомени! Господ Исус им бе казал, че ще се срещне отново с тях на това място.

– Ето, Учителят идва – каза някой от тях и посочи в далечината някаква фигура.

– Това не е Той – отговори друг.

Но фигурата се приближаваше. Когато вече я виждаха ясно, приятелите на Исус извикаха:

– Това е нашият Господ!

Те бяха развълнувани от факта, че техният Господ и Учител не остана мъртъв. Той умря разпънат на кръст. Но когато оживя, показа, че е много по-силен от смъртта. Бяха Го виждали и разговаряли с Него вече няколко пъти. Но при всяка нова среща вълнението им беше голямо. Господ Исус беше мъртъв, но оживя! Сега Той идваше при Своите приятели, за да им каже нещо много важно.

Картина 5-2

– Даде Ми се всяка власт на небето и на земята – каза Господ Исус.

Какво означава „всяка власт“? Да, Бог-Отец даде на Своя единствен Син правото и силата да прави това, което Му е угодно (това, което намира за добре). Това означава, че Той може да накара всеки цар, всяко правителство, армия или човек да прави онова, което Той иска. Приятелите Му трудно можеха да Го разберат, но Господ Исус продължи:

– Идете по целия свят и казвайте на хората добрите новини.

Какви добри новини трябваше да научат хората по целия свят? Господ Исус искаше хората да научат, че Той е Божият Син, че умря на кръста, взимайки наказанието, което заслужаваме за нашия грях. Да научат, че е жив, че може да бъде Цар в живота им и може да отнеме греховете им. Бог те обича и желае ти също да чуеш тези добри новини. Но, ако само ги чуеш това няма да промени нищо. Ти трябва да се довериш на Господ Исус да те спаси от греха и да стане твоя Цар. Това бяха добрите новини, които учениците на Господ Исус трябваше да разказват.

Но може би някои от тях се страхуваха:

– Ами какво ще стане с нас? Може да ни арестуват или убият?

Следващото нещо, което Господ Исус каза, им помогна да не се страхуват:

– Винаги ще бъда с вас! – обеща Той.

Той имаше всякаква власт, затова можеше да се грижи за тях, където и да се намираха.

Картина 5-3

Изглежда Господ Исус не можеше да остане повече с учениците Си. Заедно те се изкачиха на един хълм, наречен Елеонски, който се намираще близо до Ерусалим. Там Господ Исус отново започна да им говори, но не седна, както обикновено, а остана прав. Още веднъж им каза:

– Идете по целия свят и казвайте на хората за Мен. Аз ще бъда винаги с вас.

След това Господ Исус започна да се издига нагоре към небето. Неговите приятели бяха поразени. Гледаха с отворени уста, докато един облак Го скри от погледите им. Господ Исус се върна на Небето при Своя Баща.

Учениците Му продължаваха да гледат нагоре. Внезапно двама ангели застанаха между тях и им казаха:

– Защо стоите и гледате към небето? Същият този Исус ще се върне пак на земята по същия начин, по който Го видяхте да я напуска.

Господ Исус все още не се е върнал. Но един ден ще дойде. Дотогава Той ще управлява от Небето. Въпреки, че учениците Му не можеха вече да Го виждат, те бяха напълно сигурни, че Той винаги щеше да бъде с тях.

Картина 5-4

Можете ли да си спомните какво каза Господ Исус на последователите си? Да!

– Идете по целия свят и да казвайте на другите за Мен.

Представи си, че отиваш в град, където всички хора са болни от някаква ужасна болест, от която могат да умрат. Ако знаеш единственото лекарство, което може да ги спаси, какво ще направиш? (*Нека децата да отговорят*). Разбира се, ти ще им кажеш за него.

Така беше и за учениците на Исус. Навсякъде имаше хора, които не слушаха Бога. Лъжеха се, караха се, завиждаха си, ядосваха се. Те не обичаха Бога.

Същото е и днес. Всички хора живеят така, както си пожелаят, а не така както Бог иска. Библията казва: „Всички ние... се отбихме в своя път“ (Исаия 53:6). Това е причината, поради която ти и брат ти се карате и си крестите един на друг. Това е причината, поради която предпочиташ сам да изядеш шоколада вместо да си го разделиш с някой друг. Ти също имаш този проблем. Той е по-лош и от най-лошата болест. Бог трябва да накаже тези, които не Му се покоряват. А наказанието за това трае вечно. Последователите на Господ Исус знаеха как този голям проблем можеше да бъде разрешен. Те започнаха да казват на хората за това. Някои казаха на своите семейства и приятели. Други говореха на много хора, събрани на едно място. Чуй какво казваха те и ще можеш да намериш разрешението на проблема с лошите неща в твоя живот.

– Исус Христос е Този, Когото Бог обеща да изпрати. Той е Божият Син. Когато бе прикован на кръста, Той умря за греховете ни. Бог, обаче, Му върна живота и Го направи Господ и Цар над всичко.

Много от хората, които чуваха това, знаеха, че трябва да направят нещо за своя проблем с греха. Те питаха:

– Какво да сторим?

Последователите на Исус им отговаряха:

– Обърнете се от лошите си пътища към Господ Исус. Доверете Му се да ви спаси. Щом сторите това, всичките ви грехове ще бъдат заличени, ще бъдат премахнати завинаги.

Стотици хора се обръщаха от лошите си пътища и се доверяваха на Господ Исус да заличи греховете им. Колко се вълнуваха Неговите ученици като виждаха това! Когато Бог заличава греховете, това означава, че ги премахва завинаги. Може би и ти искаш да Му се довериш, но не си сигурен как точно можеш да направиш това или имаш въпроси. Не си тръгвай, когато другите си отидат. Остани на мястото си. С радост ще ти покажа от Библията как можеш да се довериш на Господ Исус. Учениците на Исус също обясняваха това с радост.

Картина 5-5

Обаче, не всички се радваха, когато християните (приятелите на Господ Исус) проповядваха. Някои от водачите се ядосваха, че хората се доверяваха на Исус Христос. Те започнаха да създават трудности на християните. Един млад мъж, на име Стефан, беше убит с камъни, само защото казваше на другите за Господ Исус. Много християни бяха хвърлени в затвора, други убити с мечове. Несъмнено християните трябваше да спрат да казват на другите за Господ Исус! Но те не спряха. Знаеха, че техният Господ е Цар над всичко и че Той допуска всички тези неща. Това беше част от Неговия план. Те знаеха, че ако хората не чуят за Господ Исус и не Му се доверят да ги спаси, никога няма да могат да живеят с Бог. Затова продължаваха смело да говорят.

Нещата станали още по-трудни, когато императорът пожелал всички хора да му се покланят като на бог. Християните отказали.

– Императорът не е Господ. Исус Христос е Господ – казвали те.

Много от тях били хвърлени на лъвове, други били изгорени живи. Ако се довериш на Господ Исус да отнеме греха ти и да стане твой Цар, може би ще се сблъскаш с някои трудности. Разбира се, няма да бъдеш хвърлен на лъвове, но някой от твоето семейство може да ти се смее. Може би ще бъдеш единственият в твоя клас, който слуша учителя и не лъже. Трудно е да си различен. Но и ти, като учениците на Исус, не забравяй обещанието на Господ Исус: „Винаги ще бъда с теб“. Той е Цар над всичко и е с тези, които Го обичат.

Един от онези хора, които обичали Господ Исус, бил Йоан. Той бил много близък приятел на Господ Исус. Видял как много от приятелите му били убити. А той самият бил затворен. Но не се предал.

Картина 5-6

Когато Йоан бил доста възрастен, при него дошли войници. Арестували го и го качили на една лодка. Когато той и всички останали затворници вече били на лодката, тя отплавала навътре в морето. Къде ги водели? След време в далечината видели малък остров. Лодката се отправила натам. Йоан и затворниците били оставени на острова, а лодката отплавала. Островът се наричал Патмос и бил много малък (12 на 7 км). Той станал техният затвор. Разбира се, при затворниците останал и един жесток господар, който ги пазел да не би да избягат и ги наблюдавал дали работят усилено. Вероятно Йоан е изсичал мраморни плочи от кариерата на острова. Там

било много горещо, а работата твърде тежка за един възрастен човек.

Често той си мислел:

– Господ е тук с мен. Зная, че е така, защото Той обеща.

Сигурен(а) съм, Йоан не бил забравил, че Господ Исус е Цар над всичко. Той можел да освободи Йоан от заточението на острова, ако пожелал. Но Йоан не бил там без причина. Господ Исус имал чуден план...

Картина 5-7

Един ден, в неделя сутрин, Йоан видял Господ Исус. Да, действително Го е видял! Той бил в Своето величие и сияел! Гледката била твърде хубава за Йоан. Той паднал в краката на Господ Исус като в безсъзнание.

Господ Исус е най-великият, най-силният. Но освен това Той е много добър и любящ. Той сложил дясната си ръка върху рамото на Йоан и казал:

– Не се страхувай! Аз съм жив. Бях мъртъв и ето, живея до вечни векове!

Това бил Господ Исус – Този, Който може да отнеме твоя грях. Този, Който може да те спаси от наказанието, което заслужаваш. Когато оставиш своя грешен начин на живот и се обърнеш към Господ Исус, Той ще ти помогне да живееш така, както Бог би искал. Той направи това за Йоан. Помогна му да живее за Бога. Йоан бил много избухлив човек, но Господ Исус го направил любезен и търпелив. Господ Исус може да промени и теб. Ако си груб с другите, Той може да те направи любезен. Ако лъжеш, Той ще те направи честен. Ти се нуждаеш от Господ Исус, за да отнеме греха ти и да те промени. Той е велик, чудесен Цар. Може да спасява от греха, може да променя хората. Той управлява всичко и знае всичко, което ще се случи в нашия свят.

Господ Исус показва на Йоан някои от нещата, които ще се случат. Йоан видя как изглежда Небето – място, изпълнено с радост и щастие. Видя как голяма тълпа хвали Господ Исус, великия Цар. Той също видя и ужасното наказание, което очаква тези, които не се доверят на Господ Исус да ги спаси. Йоан написал всичко, което видял. Можем да го прочетем в края на Библията. Последното нещо, което написал е много, много важно. То се отнася за Царя, Господ Исус. Йоан чул как Господ Исус казал:

– Ето, ида скоро!

Господ Исус все още не е дошъл, но един ден ще дойде. Той го каза на Йоан. Спомняте ли си ангелите, които казаха същото, че Той ще дойде пак?

Картина 5-8

Но никой не знае кога. Той ще дойде от небето изведнъж. Това ще стане много бързо – за толкова кратко време, за колкото ти е нужно да мигнеш с око. Неговото идване няма да бъде съобщено по телевизията или във вестниците. Но, когато дойде, всички ще разберат. Тези, които са Му се доверили, за да ги спаси, ще се издигнат във въздуха и ще Го посрещнат там. Те ще живеят вечно с Него. Всички други, които не са се доверили на Господ Исус, ще се уплашат и ще се опитат да се скрият. Но ще трябва да се срещнат с Него. Той ще бъде техен Съдия и трябва да ги накаже. Тогава ще бъде твърде късно да Му се доверят като на Спасител.

Когато Господ Исус говореше за Своето идване, Той каза:

– Бъдете готови!

Как можеш да бъдеш готов? Спомняш ли си какво казаха на хората последователите на Господ Исус? „Обърнете се от грешния си начин на живот. Доверете се на Исус Христос“. Ти искаш ли да се обърнеш от греховете в своя живот? Ако искаш, кажи това на Господ Исус още сега. Помоли Го да отнеме греховете ти. Бог обещава да ги заличи. Така ще бъдеш готов за идването на Господ Исус.

Йоан чакаше с нетърпение Неговото идване. Той каза:

– Ела, Господи Исусе!

По-късно Йоан бил освободен. Върнал се при своите приятели. Но никога не забравил това, което бил чул и видял на острова. Той видял своя Цар.